

't Is niet te geloven!!!

Beste lezeressen en lezers van AVIBO

Toen ik nog pastoor was in mijn laatste parochie, kwam ieder jaar iemand aan mijn oren trekken om te zeggen: 'meneer de paster, je gaat het toch niet vergeten maar 't is zondag de vinkenzegeninge!'

Ik moet toegeven dat ik wel een beetje aan de vergeetachtige kant ben maar ...telkens was ik innerlijk een iet of wat kregelig en dacht ik bij mezelf: 'ie peist zeker dat ik lijd aan Alzheimer?'

Zo begon ik mijn artikeltje voor Kerstmis 2015...al een eeuwigheid geleden!!!

Wellicht is het, lieve mensen, wel goed dat we zo'n 'ambetant ventje' hebben die ons ook komt zeggen: beste, gaat je het niet vergeten...maar binnen een paar dagen vieren wij een heel belangrijk feest: **KERSTMIS!**

Onlangs fietste ik langs de IJzertoren in Diksmuide en ik las daar die hartenkreet van na de tweede wereldoorlog: “**NOOIT MEER OORLOG**”.

En we worden weer dagelijks geconfronteerd met bommen en raketten...in Oekraïne en Israël/Gaza en in nog zoveel andere plaatsen...gelukkig nog ver van ons bed!

Maar ook in onze families, in onze gemeenten en steden is er veel onvree en pijn. Mensen doen elkaar -gewild of ongewild – zoveel pijn!

En dan durven wij wel 'n keer op tafel slaan en roepen: “GOD...als je al bestaat...waar zit je???” Ziet ge dan niet dat er zoveel onrecht is in uw wereld?

Maar ik denk: God zegt: “Mensen, waar zitten jullie? Wanneer zullen jullie eens je handen uitsteken om te werken aan die wereld die Ik jullie hebt toevertrouwd, om hem te maken tot een warm huis voor iedereen!

Ja, de mens kan blijkbaar zichzelf niet redden ...hij moet bevrijd worden van die fundamentele zonde : **IKKE, IKKE, IKKE** en de reste kan stikken!

En, terwijl onze wereld in brand staat of verdrinkt in de overstromingen, terwijl ontelbare mensen creperen van de honger lopen in onze Westerse wereld de straten vol met mensen op zoek naar een kadoetje alsof er geen vuiltje aan de lucht is.

Beste mensen, 't is ook niet te geloven dat die Algoede God, waarvan wij geloven dat Hij aan de bron ligt van ons leven en ten diepste van ons allen houdt, zelf naar ons is toegekomen en de gestalte heeft aangenomen van het meest kwetsbare en onwezenlijke in onze wereld: een teer en hulpbehoevend klein kind!!!

En...heb je al eens een tijdlang gekeken naar zo'n kind? Het steekt zijn handjes uit met de onderliggende vraag: **wil je voor mij zorgen, wil je van mij houden?**

In de voorbije corona jaren hebben reeds duizenden medemensen mogen ondervinden hoe zovele handen zijn uitgestoken naar de meest kwetsbaren onder ons. Mensen die zonder veel tam-tam en meestal ongezien mensen verzorgen en trouw nabij blijven.

Is ook dat niet een wonder! Dat er nog altijd zoveel "engelen" onder ons rondlopen die niet alleen werken voor wat geld maar er willen zijn voor elkaar!

Is dat ook niet te vinden in die mooie groep van vinkenliefhebbers die grote vreugde beleven aan het samenzijn met elkaar rond dat 'kleine vinkje' dat ons leert luisteren naar zijn zang!

Mocht die kleine Jezus nu ter wereld komen...zou Hij en zijn ouders niet staan in de lange rijen van vluchtelingen om toch maar wat warmte en veiligheid te vinden? Want die Jezus weet er van mee te spreken wat het betekent: "Ik heb geen steen om mijn hoofd op neer te leggen!". Amper geboren moest hij en zijn ouders al op de vlucht naar Egypte voor de toenmalige koning Herodes!

Zou Jezus, in deze tijd ,niet naar ons toekomen in de gedaante van die vluchteling die aan de poort van onze burcht van het rijke en zelfgenoegzame westen komt aankloppen om ons weer die fundamentele waarden te laten ontdekken die nodig zijn om echt gelukkig te zijn: **RESPECT** voor het anders-zijn van de andere, onze vreugde te leren vermenigvuldigen door te **DELEN** van wat we hebben met anderen, door elkaar weer **NIEUWE KANSEN** te schenken in plaats van mensen voorgoed vast te pinnen op hun verleden....

Ja, wat ik nu zeg is wellicht een beetje stout...maar Jezus zegt: “Zie, ik ga iets nieuws beginnen...”

Vooraleer wij verder verdrinken in het moeras van ‘steeds meer en nooit genoeg’, van ‘ikke, ikke, ikke en de rest die kan stikken!’ zou dat nieuwe ons niet kunnen aangeboden worden door die mens op de vlucht die ons uitnodigt om ‘**meer mens**’ te worden en die roept: Breek die harde korst, die muur af rond je hart, durf je weer wat kwetsbaar op te stellen en laat je raken door de uitgestrekte handjes van een kind...dan is er veel kans dat we de **VREUGDE** van het evangelie zullen voelen en die vreugde zullen we willen delen met anderen.

’t Is niet te geloven dat zo’n klein vinkje...zoveel vreugde kan geven,

’t Is niet te geloven dat zo’n klein kind ons de weg is komen tonen naar de echte VREDE. Niet door geweld, wel door zich helemaal weg te schenken...’t is niet te geloven!

Ik wens u en uw gezin alvast de diepe vrede toe van het goddelijke kind.

E.H. André Foulon

Proost A.Vi.Bo.